Obsługa błędów

Obsługa błędów

1. Try-Catch-Finally

W PowerShellu, mechanizm **try-catch-finally** jest używany do obsługi błędów w kodzie. Poniżej znajduje się opis tego, jak używać tych bloków.

```
try {
    # Kod, który może wywołać błąd
}
catch {
    # Kod wykonywany, gdy wystąpi błąd w bloku 'try'
}
finally {
    # Kod wykonywany po zakończeniu bloku 'try' i 'catch', niezależnie
od tego, czy wystąpił błąd
}
```

Try

W bloku try umieszczamy kod, który może spowodować wystąpienie błędu. Jeśli w tym bloku wystąpi błąd, wykonanie kodu przechodzi do najbliższego bloku catch.

Catch

W bloku catch umieszczamy kod, który ma zostać wykonany w przypadku wystąpienia błędu w bloku try. Możesz też złapać określone typy błędów, np.:

Finally

Blok finally zawiera kod, który zostanie wykonany po blokach try i catch, niezależnie od tego, czy wystąpił błąd, czy nie. Jest to miejsce na kod sprzątający, np. zamknięcie pliku czy połączenia z bazą danych.

```
try {
         $result = 10 / 0
}
catch [System.DivideByZeroException] {
         Write-Host "Nie można dzielić przez zero."
}
catch {
         Write-Host "Wystapił nieznany błąd."
}
finally {
         Write-Host "Operacja zakończona."
```

W tym przykładzie, próbujemy podzielić 10 przez 0, co jest niemożliwe. Kod przechodzi do odpowiedniego bloku **catch**, wyświetlając komunikat o błędzie, a następnie do bloku **finally**, informując, że operacja została zakończona.

2. ErrorAction

Parametr -ErrorAction w PowerShell pozwala na określenie, jak dana komenda ma się zachować w przypadku błędu. Jest to bardzo użyteczne, gdy chcemy kontrolować błędy na poziomie pojedynczych poleceń. Oto możliwe wartości dla tego parametru:

- **Continue**: Jest to domyślne działanie. Błąd zostanie wyświetlony, ale skrypt będzie kontynuowany.
- **Stop**: Skrypt lub polecenie zostanie zatrzymane.
- SilentlyContinue: Błąd nie zostanie wyświetlony, a skrypt będzie kontynuowany.
- Inquire: PowerShell zapyta, co zrobić z błędem (kontynuować, zignorować, itp.).
- **Ignore**: Błąd zostanie zignorowany, a skrypt będzie kontynuowany (dostępne od PowerShell 3.0).

Przykład użycia -ErrorAction:

```
Get-Content -Path "nieistniejacy plik.txt" -ErrorAction Stop
```

\$ErrorActionPreference

Zmienna **\$ErrorActionPreference** jest podobna do **-ErrorAction**, ale działa na poziomie całego skryptu lub sesji, a nie tylko pojedynczego polecenia. Możesz ustawić jej wartość na jedną z opcji dostępnych dla **-ErrorAction** (oprócz **Inquire**), i będzie to globalne zachowanie dla wszystkich poleceń w skrypcie/sesji, które nie mają jawnie określonego parametru **-ErrorAction**.

Przykład użycia **\$ErrorActionPreference**:

```
$ErrorActionPreference = "Stop"
Get-Content -Path "nieistniejacy_plik.txt"
```

W tym przypadku, gdy błąd wystąpi, cały skrypt zostanie zatrzymany, chyba że dla konkretnego polecenia jawnie ustawimy inny parametr **-ErrorAction**.

Obie te opcje są bardzo przydatne dla kontrolowania błędów w skryptach PowerShell i pozwalają na dużą elastyczność w zarządzaniu błędami.

Blok **try-catch** w PowerShell obsłuży wyjątki tylko dla tych błędów, które są traktowane jako "terminujące" (terminating errors). Błędy terminujące są to błędy, które zatrzymują wykonanie polecenia i przechodzą do bloku **catch**, jeżeli taki istnieje.

W praktyce, nie wszystkie błędy w PowerShell są błędami terminującymi. Często standardowe błędy są "nie-terminujące" (non-terminating errors) i nie przechodzą do bloku **catch**. Możesz jednak zmienić ich charakter na terminujący, używając parametru **-ErrorAction Stop** dla danego polecenia, lub ustawiając zmienną **\$ErrorActionPreference** na **Stop**.